

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-124/12

AES-3C Maritza East 1 EOOD

proti

Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnenieto“ pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite, Plovdiv

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Plovdiv)

„Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člena 168(a) in 176 — Pravica do odbitka — Stroški pridobitve blaga in storitev, namenjenih osebju — Osebje, ki je napoteno k davčnemu zavezancu, ki uveljavlja pravico do odbitka, zaposleno pa je pri drugem davčnem zavezancu“

Povzetek – Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013

1. *Usklajevanje davčnih zakonodaj — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Odbitek vstopnega davka — Člena 168(a) in 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112 — Stroški pridobitve blaga in storitev, namenjenih osebju — Nacionalna zakonodaja, ki ne prizna pravice do odbitka davčnemu zavezancu, ki ima z drugim davčnim zavezancem sklenjeno pogodbo o dajanju na razpolago delavcev, ker ne obstaja pogodba o zaposlitvi med davčnim zavezancem in temi delavci — Nedopustnost — Stroški, ki jih je mogoče šteti, kot da imajo neposredno in takojšnjo vez s splošnimi stroški, ki so povezani z vsemi gospodarskimi dejavnostmi tega davčnega zavezanca — Nevplivanje*

(Direktiva Sveta 2006/112, člena 168(a) in 176, drugi odstavek)

2. *Usklajevanje davčnih zakonodaj — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Odbitek vstopnega davka — Nacionalna zakonodaja, sprejeta ob pristopu k Uniji, ki določa izključitev pravice do odbitka za blago ali storitve, ki so namenjeni brezplačnim dobavam, ali storitvam, ali dejavnostim, ki niso gospodarska dejavnost davčnega zavezanca — Neobstoj take nacionalne zakonodaje pred pristopom — Razlaga nacionalne zakonodaje s strani nacionalnega sodišča — Neuporaba te zakonodaje v primeru neskladnosti s členom 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112*

(Direktiva Sveta 2006/112, člen 176, drugi odstavek)

1. Člena 168(a) in 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki določa, da davčni zavezanec, ki uveljavlja stroške za prevozne storitve, delovna oblačila in varovalno opremo ter za izplačane izdatke za službena potovanja zaposlenih pri tem davčnem zavezancu, nima pravice do odbitka davka na dodano vrednost za te stroške, ker mu je te osebe posredovalo drugo podjetje in jih v smislu te zakonodaje ni mogoče šteti za osebje davčnega zavezanca, čeprav je mogoče šteti, da imajo ti stroški neposredno in takojšnjo vez s splošnimi stroški, ki so povezani z vsemi njegovimi gospodarskimi dejavnostmi.

(Glej točko 39 in točko 1 izreka.)

2. Člen 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da ob pristopu k Evropski uniji država članica omeji pravico do odbitka davka, s tem da uvede nacionalno zakonsko določbo, ki določa izključitev pravice do odbitka za blago ali storitve, ki so namenjeni brezplačnim dobavam, ali storitvam, ali dejavnostim, ki niso gospodarska dejavnost davčnega zavezanca, čeprav zakon, ki je veljal do tega pristopa, take izjeme ni določal.

Nacionalno sodišče mora zadevne nacionalne določbe razlagati, kolikor je to mogoče, v skladu s pravom Unije. Če bi se izkazalo, da je takšna razlaga nemogoča, nacionalno sodišče teh določb ne sme uporabiti, saj niso v skladu s členom 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112.

(Glej točko 54 in točko 2 izreka.)